

Anförande av Javier Milei till den 79:e sessionen i FN:s generalförsamling

Levererad 24 september 2024, United Nations HQ, New York, NY

Till myndigheterna i Förenta Nationerna, till representanterna för de olika länderna som utgör det, och till alla världens medborgare som tittar på oss, god eftermiddag:

För de som inte vet, jag är inte en politiker, jag är en ekonom, en liberal libertariansk ekonom, som aldrig hade ambitionen att gå in i politiken och som hedrades med posten som vår president inför det rungande misslyckandet med mer än ett sekel av kollektivistisk politik. -- Ett sekel av kollektivistisk politik som förstörde vårt land.

Detta är mitt första tal inför FN:s generalförsamling, och jag skulle vilja ta tillfället i akt att med ödmjukhet uppmärksamma världens olika nationer på den väg de har vandrat i decennier och risken för denna organisations misslyckande att uppfylla sitt ursprungliga uppdrag.

Jag kommer inte hit för att tala om för världen vad den ska göra; Jag kommer hit för att berätta för världen, å ena sidan, vad som kommer att hända om FN fortsätter att främja den kollektivistiska politik de har främjat under mandatet för [2030-agendan](#), och å andra sidan, vilka värderingar det nya Argentina försvarar.

Jag vill börja med att ge kredit där kredit ska. Förenta Nationerna föddes ur skräcken från det blodigaste kriget i världshistorien med det primära målet att se till att det aldrig händer igen. För detta ändamål satte organisationen sina grundläggande principer i sten, i den [allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna](#). Där fastställdes en grundläggande överenskommelse, baserad på en maxim: att alla människor föds fria och lika, i värdighet och rättigheter.

Under ledning av denna organisation och antagandet av dessa idéer har mänskligheten upplevt den längsta perioden av global fred i historien under de

senaste 70 åren, som också sammanföll med perioden med den största ekonomiska tillväxten i historien. [Ett internationellt forum skapades](#) där nationer kunde lösa sina konflikter genom samarbete, istället för att – omedelbart – ta till vapen, och något otänkbart uppnåddes: att de fem största makterna i världen satt permanent vid samma bord [Kina, Frankrike, Ryssland, Storbritannien, USA] var och en med samma vetorätt, trots att de har helt motsatta intressen.

Allt detta fick inte krigets gissel att försvinna, men det uppnåddes – för tillfället – att ingen konflikt eskalerade till globala proportioner. Resultatet var att vi gick från att ha två världskrig, på mindre än 40 år, som tillsammans krävde mer än 120 miljoner liv, till att ha 70 år i följd av relativ fred och global stabilitet, under manteln av en ordning som gjorde det möjligt för hela världen att integreras kommersiellt, konkurrera och blomstra.

För där handeln kommer in, kommer inte kulor in - sa [Bastiat](#) - eftersom handel garanterar fred, frihet garanterar handel och jämlikhet inför lagen garanterar frihet.

Vad profeten Jesaja sa och vad som kan läsas i parken tvärs över gatan uppfylldes till slut: [\[Jesaja 2:4\]](#)

Gud kommer att döma bland nationerna och kommer att medla för de många folken; De skall slå sina svärd till plogbillar och sina spjut till beskärningssaxar. Nation kommer inte att ta upp svärd mot Nation; de skola inte veta mer om krig.

Detta är vad som har hänt – till stor del – under FN:s beskydd under dess första decennier, och ur detta perspektiv talar vi om en anmärkningsvärd framgång i nationernas historia som inte kan ignoreras. Nu, vid någon tidpunkt, som ofta är fallet med de flesta byråkratiska strukturer som vi människor skapar, slutade denna organisation att upprätthålla principerna som beskrivs i dess grunddeklaration och började mutera.

En organisation som hade utformats - i huvudsak - som en sköld för att skydda människans rike har förvandlats till en [Leviathan](#) med flera tentakler, inriktad på att bestämma inte bara vad varje nationalstat ska göra, utan också hur alla medborgare i världen ska leva.

Så gick vi från en organisation som strävade efter fred; till en organisation som påtvingar sina medlemmar en ideologisk agenda, på en myriad av frågor som påverkar människans liv i samhället.

Den framgångsrika modellen för Förenta Nationerna, vars ursprung kan spåras tillbaka till president Wilsons idéer, som [talade om ett "fredssamhälle utan seger"](#) och som byggde på samarbete mellan nationalstater, har övergetts; har ersatts av en modell av övernationell regering av internationella byråkrater, som försöker påtvinga världens medborgare ett visst sätt att leva.

Det som diskuteras -- den här veckan, här i New York, vid [Future Summit](#) -- är inget mindre än fördjupningen av den tragiska kurs som denna institution har tagit. Fördjupningen av en modell som -- enligt FN:s generalsekreterare själv -- kräver att man definierar ett nytt socialt kontrakt på global nivå, vilket fördubblar åtagandena i 2030-agendan.

Jag vill vara tydlig med den argentinska agendans ståndpunkt:

Agenda 2030, även om den är välmenande i sina mål, är inget annat än ett övernationellt regeringsprogram, socialistiskt till sin natur, som försöker lösa modernitetens problem med lösningar som undergräver nationalstaternas suveränitet och kränker människors rätt till liv, frihet och egendom.

Det är en agenda som försöker lösa fattigdom, ojämlikhet och diskriminering med lagstiftning som bara tjänar till att fördjupa dem. Eftersom världshistorien visar att det enda sättet att garantera välbefinnande är genom att begränsa monarkens makt, garantera likhet inför lagen och försvara individers rätt till liv, frihet och egendom.

Det har varit just antagandet av denna agenda, som lyder privilegierade intressen, övergivandet av principerna -- som beskrivs i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna -- som har förvrängt denna institutions roll och fört den på fel väg. Således har vi sett hur en organisation, född för att försvara människors rättigheter, har varit en av de främsta förespråkarna för den systematiska frihetskränkningen, som -- till exempel -- med de [globala karantänerna under år 2020](#), som borde betraktas som ett brott mot mänskligheten..

I samma kammare som påstår sig försvara mänskliga rättigheter har de tillåtit blodiga diktaturer som Kuba och Venezuela att ansluta sig till rådet för mänskliga rättigheter utan minsta förebråelse.

I samma kammare som hävdar att de försvarar kvinnors rättigheter tillåter de länder som straffar sina kvinnor för att de visar sin hud att gå med i kommittén för avskaffande av diskriminering av kvinnor.

I samma kammare – systematiskt – har de röstat mot staten Israel, som är det enda landet i Mellanöstern som försvarar den liberala demokratin, samtidigt som de visar en total oförmåga att svara på terrorismens gissel.

På den ekonomiska fronten har kollektivistisk politik främjats som hotar ekonomisk tillväxt; De kränker äganderätten och hindrar den naturliga ekonomiska processen, vilket hindrar de mest missgynnade länderna i världen från att fritt åtnjuta sina egna resurser för att gå vidare. Regler och förbud som drivs av just länder som utvecklats, tack vare att de gjorde samma sak som de fördömer idag. Dessutom har ett giftigt förhållande främjats mellan global förvaltningspolitik och internationella låneorgan, vilket kräver att de mest försummade länderna satsar resurser de inte har till program de inte behöver, vilket gör dem till eviga gäldenärer för att främja den globala elitens agenda.

Inte heller har ledning av [World Economic Forum](#) hjälpt, där löjlig politik främjas med malthusianska skygglappar – som "Zero Emissions"-politik – som framför allt skadar fattiga länder. Till politik relaterade till sexuella och reproduktiva rättigheter, när födelsetalen i västländer rasar, vilket förebådar en dyster framtid för alla. Inte heller har organisationen på ett tillfredsställande sätt fullgjort sitt uppdrag att försvara medlemmarnas territoriella suveränitet, som vi argentinare vet från första hand, i sitt förhållande till Falklandsöarna. Och vi har till och med nått en situation där säkerhetsrådet, som är det viktigaste organet i det här huset, har blivit förvrängt, eftersom vetorätten från dess permanenta medlemmar har börjat användas för att försvara vissas särskilda intressen.

Således har vi idag en organisation som är maktlös att tillhandahålla lösningar på verkliga globala konflikter, som den avskyvärda ryska invasionen av Ukraina, som redan har krävt mer än 300 000 människors liv och lämnat mer än en miljon skadade i processen. En organisation som istället för att ta itu med dessa konflikter lägger ner tid och kraft på att diktera för fattiga länder vad, hur och

var de ska producera, med vem de ska umgås, vad de ska äta och vad de ska tro på, som den nuvarande Framtidspakten har för avsikt att diktera.

Denna långa lista av fel och motsägelser har inte varit meningslös, utan har resulterat i att för Förenta Nationerna förlorat trovärdighet bland medborgarna i den fria världen och en förvrängning av dess funktioner.

Därför vill jag utfärda en varning: Vi är i slutet av en cykel. Kollektivism och moralisk ställning, en del av den vakna agendan, har kolliderat med verkligheten och har inte längre trovärdiga lösningar att erbjuda på världens verkliga problem. Faktum är att de aldrig hade dem.

Om 2030-agendan misslyckades – som dess egna initiativtagare erkänner – borde svaret vara att fråga oss själva om det inte var ett ogenomtänkt program från början, acceptera den verkligheten och ändra kurs. Vi kan inte låtsas framhärda i vårt misstag genom att fördubbla en agenda som har misslyckats.

Samma sak händer alltid med idéer som kommer från vänster:

De designar en modell som speglar vad människor borde vara – enligt dem – och när individer fritt agerar annorlunda har de ingen bättre lösning än att begränsa, förtrycka och inskränka sin frihet.

Vi i Argentina har redan med egna ögon sett vad som ligger i slutet av denna väg av avund och sorgliga passioner: fattigdom, brutalisering, anarki och en dödlig frånvaro av frihet. Vi har fortfarande tid att komma bort från den kursen.

Jag vill vara tydlig med något så att det inte finns några missförstånd: Argentina, som för närvarande genomgår en djupgående förändringsprocess, har beslutat att omfamna idéerna om frihet; Dessa idéer som säger att alla medborgare är födda fria och lika inför lagen, att vi har omistliga rättigheter som skapats av Skaparen, bland annat rätten till liv, frihet och egendom. Dessa principer, som styr den förändringsprocess vi genomför i Argentina, är också de principer som kommer att styra vårt internationella uppförande från och med nu.

Vi tror på att försvara allas liv; Vi tror på att försvara allas egendom; Vi tror på yttrandefrihet för alla; Vi tror på religionsfrihet för alla; Vi tror på frihandel för alla och vi tror på begränsade regeringar, alla av dem.

Och eftersom det som händer i ett land i dessa tider snabbt påverkar andra, anser vi att alla folk bör leva fria från tyranni och förtryck, oavsett om det tar formen av politiskt förtryck, ekonomiskt slaveri eller religiös fanatism. Denna grundläggande idé bör inte förbli bara ord; Den måste stödjas i handling, diplomatiskt, ekonomiskt och materiellt, genom den gemensamma styrkan från alla länder som försvarar friheten.

Denna doktrin om det nya Argentina är varken mer eller inget mindre än Förenta Nationernas sanna väsen, det vill säga Förenta Nationernas samarbete för att försvara friheten. Om FN beslutar sig för att återgå till de principer som gav det liv och anpassa sig till den roll som det skapades för, räkna med Argentinas orubbliga stöd i kampen för frihet.

Du bör också veta att Argentina inte kommer att stödja någon politik som innebär begränsning av individuella friheter, handel eller kränkning av individers naturliga rättigheter, oavsett vem som främjar det eller hur mycket konsensus den institutionen har.

Av denna anledning vill vi uttrycka -- officiellt -- vår avvikande mening om Framtidspakten, som undertecknades i söndags, och vi inbjuder alla nationer i den fria världen att gå med oss, inte bara för att avvika från denna pakt, utan också i skapandet av en ny agenda för denna ädla institution: frihetens agenda.

Från och med denna dag, vet att den argentinska republiken kommer att överge den position av historisk neutralitet som kännetecknade oss och kommer att ligga i framkant i kampen för att försvara friheten. För - som [Thomas Paine](#) sa - "de som vill skörda frihetens välsignelser måste - som män - utstå tröttheten av att försvara den."

Må Gud välsigna argentinarna och alla världens medborgare, och må himlens krafter vara med oss.

Länge leve friheten, för helvete! Tack så mycket.